

**Stiftung
Therapeutische
Seelsorge**
Lernen. Helfen. Erleben

A német Terápiás Lelkigondozó Alapítvány által szervezett lelkigondozói alapképzés nem véletlenül keltette fel az érdeklődésemet. A pszichológia tudományos módszereit az eredményes segítség terén több alkalommal megkérdőjelezve érzékelem teológusok részéről. Ugyanakkor a Biblia igazságai köszönnek vissza az újabb lélektani kutatások megállapításaiból.

Meggyőződésem, hogy a Szentírásban foglaltak megkerülhetetlenek akkor, amikor lelki problémák merülnek fel.

Meggyőződésem, hogy a keresztyén embernek is vannak lelki problémái. Az ember a jó és a rossz tudása fájának gyümölcsét megízelve magában hordozza a bűnt és lehetnek konfliktusai (1Móz 3:5-8). A kegyelemre ezért van mindenkinek szüksége. Ezért nem ítélkezhet mások felett senki sem azzal a bizonyossággal, hogy az ítélkezést elkerülheti (Lukács 6:37).

De hogyan tud a keresztyén ember segítséget nyújtani bajbajutott felebarátjának úgy, hogy intése ne legyen ítélkezéssé?

Hogyan lehet empatikus embertársával a lelkigondozó, ha rejtett vagy nyilvánvaló bűnököt tapasztal annak életvitelében?

Elegendő-e azt hangoztatni, hogy a Krisztussal megromlott kapcsolat az oka a szomszéd, a munkatárs, a saját rokon iránt érzett haragnak?

Elegendő-e a bibliaolvasás hiányára hivatkozva tanácsot osztani bementésként gyülekezeti tagnak, amikor az úgy érzi, nem érdemes több vitába belemennie gyermekével, házastársával, mert minden szópárbaj ugyanoda vezet?

A válasz ugyanúgy elérhető a lélek mindennapos megfigyeléseiből empirikus módon következtethető igazságok megtapasztalásával, ahogyan a napkeleti bölcsek a csillagok állását követve eljutottak Betlehemig (Máté 2:2). A pszichológia tudománya a kezdetektől napjainkig folyamatosan változik. Ha hihetünk abban, hogy a Biblia igazságai az ember életében felmerülő konfliktusokra megoldást nyújtanak, ha valljuk, hogy a használati utasítás az ember hétköznapjaira az igében rejlik, akkor el kell fogadnunk azt is, hogy viselkedésünk, magatartásunk, belső és külső harcaink megfigyelése is Krisztushoz vezet. Ne féljünk szembenézni önmagunkkal! Ne féljünk őszintén megélni belső küzdelmeinket azzal a céllal, hogy Istent jobban megismerjük, hogy rá hagyatkozva mindenhatóságát próbára tegyük hitünk erősítéséhez!

A lelkigondozói képzés számomra gyakorlatiságával lett hasznos. Saját, takart vagy takarni szándékolt magatartásom mozgatórugója lehetett- más szemé által,- számomra is nyilvánvalóvá. A magam fontosságának hangsúlyozása helyett megláttam annak lehetőségét, hogy visszajelzés lehessen. Lehetőnek tartom a képzésen átéltek alapján azt, hogy ítélkezés helyett a rejtett szándékok napvilágra hozatalával oldódnak meg megoldhatatlannak tűnő konfliktusok. A képzés segített továbbá annak felismerésében, hogy életem nem öncélú: erősségeim mások szükségének betöltésére, szükségeim mások erősségének megtapasztalására szolgálnak.

Dr. Péter-Szarka Dávid / Budapest 22-04-2015